

Editorial

Vážení čtenáři,

v letošním roce si připomínáme půlkulaté 85. výročí založení *Sylvie*. Protože každé takové výročí vybízí k ohlédnutí zpět, navrhuji vžít se na chvíli do „nálady“ na počátcích vydávání *Sylvie*. Pomůže nám v tom text úvodníku k jejímu prvnímu číslu z roku 1936 z pera Alfreda Hořice, tehdejšího předsedy Čsl. ornithologické společnosti:

„... Při pevné vůli a cílevědomé snaze členstva mohutní idea společnosti, jež z nepatrných začátků probírá se k úrovni skutečné vědecké činnosti, která však až dosud velmi citelně postrádala svého vlastního časopisu. ... Proto se rozhodla společnost pro vydávání samostatného, s počátku ovšem jen skrovného, ale přece jen vlastního a účelného časopisu „Sylvia“, jenž by soustřeďoval všecku vědeckou činnost členstva a vyhovoval nejen po stránce vědecké, ale i po stránce propagační.

„Snaže se udržeti krok s cizinou, hodlá časopis dle sil svých sledovati veškeré směry moderní ornithologie a přihlížeti jak k požadavkům všeobecným, tak zvláště i k požadavkům speciální naší československé ornithologie. Snahou jeho bude dále uveřejňovati ve vědeckých člancích všechny nové poznatky a uplatňovati výsledky, vztahující se k výzkumu našeho státu se zřetelem i na různé zeměpisné formy ptáků také u nás se vyskytující, na vzácné zjevy ptačí u nás, na výsledky kroužkování ptáků, na data fenologická atd.

„Prosíme tedy, aby opravdová snaha Čsl. ornithologické společnosti byla posuzována shovívavě a nový časopis její blahovolně byl podporován.“

Tato slova mají svou platnost i dnes. Motivace k vydávání *Sylvie* se od doby jejího založení příliš nezměnila. Myslím, že *Sylvia* splňuje to, co si její zakladatelé vytknuli, a stala se doslova rodinným stříbrem česko-slovenské ornitologie. V těžkých dobách ji vždy podrželi ti, kteří ji posuzovali „shovívavě“ a „blahovolně ji podporovali“. Díky tomu dostáváte do rukou i toto číslo *Sylvie*.

Považuji za čest, že jsem se mohl na přípravě *Sylvie* podílet. Během sedmi let jejího vedení jsem se mnohému naučil, setkal se s různými lidmi a prokousával se rozmanitými tématy a problémy. Tímto číslem *Sylvie* se s rolí šéfredaktora loučím a předávám pomyslnou štafetu dál. Děkuji kolegům redaktorům a členům redakční rady, externím spolupracovníkům, výboru a kanceláři ČSO, autorům rukopisů a v neposlední řadě také čtenářům *Sylvie* za jejich podíl na tom, že tu *Sylvia* je a přináší poučení.

Přeji zajímavé čtení.

Martin Paclík
šéfredaktor